

[Sven Skovmand]

denne næsten udtømmelige energikilde, som kunne stå til rådighed ikke bare for vores børn og børnebørn, men også for deres børn og børnebørn i lange tider.

Når vi ikke allerede for 15 eller 20 år siden fik atomkraften, skyldes det nok først og fremmest elselskabernes hårdnakkede modstand. De blev ved med at pege på, at atomkraften var for dyr, og at man måtte vente, til den kunne konkurrere med andre energikilder.

Det er en holdning, som jeg synes der er grund til at være elselskaberne taknemlig for. I dag ved vi, at der er mange andre problemer ved atomkraften end dens økonomiske pris. Der er for det første sikkerhedsproblemerne i forbindelse med selve atomværkerne. Eksperten har ganske vist forsikret os om, at risikoen er forsvindende lille, og det er muligt, de har ret, men vi ved det ikke. Risikoen ved atomkraftværkerne vil først blive kendt fuldt ud den dag, hvor der er sket så mange ulykker, at man kan lave en statistik over dem, og bare en enkelt ulykke vil kunne få så vidtgående virkninger, at man ikke kan leve med det i et så lille land som Danmark.

Når uranet i kraftværkerne har været brugt så længe, at det ikke kan fungere mere, vil vi møde en række opbevaringsproblemer for det radioaktive affald, der er så store, at de nærmest virker uløselige. Visse eksperter hævder ganske vist, at det er muligt at gemme affald i jyske saltlag, men de folk, der i denne sammenhæng er de egentlige eksperter, geologerne, har faktisk en helt anden og tvivlende holdning.

Så er der de problemer, som atomkraften kan påføre vores retssystem. Radioaktive stoffer er så farlige, at de vil være yndede mål for terrorister. Det kan føre til så vidtgående politimæssige foranstaltninger, at det ud fra almindelige demokratiske betragtninger må forekomme betænkeligt. Hertil kommer de opgør, vi kan forvente mellem demonstranter og politi, hvis vi går i gang med at opføre atomkraftværker. Vort politi er for godt til at blive udsat for noget sådant.

Endelig er der oven i det hele spørgsmålet om pengene. Der er slet ikke den gode økonomi i atomkraften, man engang troede der var, bl.a. fordi man af hensyn til sikkerheden har måttet gøre kraftværkerne stadig dyrere. Bruger vi elværkernes snusfornuft fra 1960'erne, kommer vi til det samme resultat

som dengang, nemlig at atomkraftværkerne ikke skal bygges, og at atomkraften derfor nu bør tages ud af energiplanlægningen.

Men det er ikke gjort med det. Atomkraftens tilhængere har ret i én ting: kul, olie og gas holder ikke evigt. Derfor bør vi nu tage fat på udbygning af de vedvarende energikilder, som er den eneste langsigtede valgmulighed i forhold til atomkraften. Kun herved vil beslutningen få værdi.

Jeg må sige tak til den tilslutning, jeg har fået fra de partier, som jeg ventede det fra. At jeg ikke fik den fra f.eks. ministeren, kan jeg sådan set leve med, for jeg havde ikke grund til at forvente andet. Men når ministeren siger, at oplysningerne om omkostningerne udelukkende bygger på vurderinger fra USA, må jeg gøre opmærksom på, at USA ikke er det eneste sted, hvor man er blevet klar over, at atomkraft er dyrere, end man engang regnede med. Det er ikke så længe siden, at Der Spiegel nævnte Hamburgs elforsyning som et eksempel. Intet område i Vesttyskland bygger i så høj grad på atomkraft som netop Hamburg, og ingen steder er elprisen så høj. Den er i øvrigt også væsentlig højere end i Danmark.

Det gælder om prisen på atomkraft, at man næsten altid vil være tilbøjelig til at undervurdere den, specielt hvis man har et politisk mål med det, fordi der vil være mange omkostninger langt ude i fremtiden, som, netop fordi de ligger ude i fremtiden, bør vurderes ekstra højt.

Dernæst vil jeg gerne sige undskyld til fru Jytte Hilden, da jeg følte en svag bebrejdelse over, at vi ikke havde givet socialdemokraterne chancen for at fremsætte forslaget først. Til gengæld må jeg måske så gøre den lille drilske bemærkning, at det jo ikke er alt, hvad socialdemokratiet har vedtaget på sin kongres, man har været lige begejstret for, men det glæder mig, at der her overhovedet ingen tøven er.

Jeg tror dog lige, vi skal revidere udtrykket med remisen. Som fru Annelise Gotfredsen sagde, er en remise ikke et tilstrækkeligt opbevaringssted for ting, man vil helt af med, de skal åbenbart ud på lossepladsen. Her kan vi altså sige, at tanken om atomkraft ikke er nær så farlig for mennesker på en losseplads, som det radioaktive affald vil være.